Een lastig contract (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

De atletiekvereniging in het dorp bestond al zesenzeventig jaar en had nog nooit financiële zorgen gekend. Dat kwam door één ding: een trouwe sponsor die sinds de jaren negentig elk seizoen hetzelfde bedrag overmaakte. Het ging om een fabriek aan de rand van het industrieterrein, waar batterijen werden gerecycled. Niemand in het bestuur had zich ooit afgevraagd wat daar precies gebeurde. Het geld kwam binnen, de baan werd onderhouden en de jeugdleden kregen nieuwe schoenen.

In maart kreeg voorzitter Ans een telefoontje van een journalist. Die had documenten gevonden over het bedrijf en stelde een reeks ongemakkelijke vragen. Volgens hem lekte er al jaren zuur uit de opslagtanks in de bodem naast de fabriek. Ans schrok, maar bleef beleefd en beloofde het uit te zoeken. Diezelfde avond belde ze de secretaris. Ze vertelde hem dat ze zich enigszins ongerust maakte, hoewel ze nog niets zeker wist. De secretaris raadde haar aan eerst de feiten te controleren voordat het bestuur iets zou roepen.

De weken daarna las Ans rapporten die ze nauwelijks begreep. Ze belde een oud-collega die scheikunde had gestudeerd, en samen gingen ze de metingen door. Haar vriendin legde uit dat de nauwkeurigheid van de metingen boven elke twijfel verheven was, omdat een onafhankelijk laboratorium ze had uitgevoerd. Alle cijfers wezen dezelfde kant op. De vervuiling was echt, en ze was ernstiger dan de fabriek in haar persbericht had toegegeven. Op de een of andere manier had niemand in het dorp daar eerder iets over gehoord.

Op de ledenvergadering was de sfeer gespannen. Sommige leden vonden het onacceptabel dat de club nog langer geld aannam van zo'n bedrijf. Anderen wezen erop dat er zonder dat geld geen trainers meer betaald konden worden. Een vader rekende hardop voor dat het opzeggen van de overeenkomst neerkwam op ongeveer veertigduizend euro per jaar. Het werd stil in de zaal. Ans voelde hoe haar handen kleverig werden van de zenuwen terwijl ze de microfoon vasthield.

Uiteindelijk stemde de vergadering met een kleine meerderheid voor het beëindigen van het contract. Het sponsorschap liep formeel nog tot het einde van het seizoen, dus er was tijd om alternatieven te zoeken. Op de een of andere manier lukte het Ans om binnen twee maanden zeven kleinere bedrijven te vinden die samen bijna hetzelfde bedrag bijeenbrachten. De baan bleef open, de jeugd bleef trainen, en de fabriek moest in de zomer alsnog de grond laten saneren.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28791

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1996